

ΗΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ... (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

« Οὐκ ἀρνησόμεθα σε ...

Φίλη Ὁρθοδοξία... »

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1999 ΕΤΟΣ 49ο ΑΡ. ΦΥΛΑΔΟΥ 896 ΑΘΗΝΑΙ (Τ.Κ. 106 82) ΟΔΟΣ ΚΑΝΙΓΓΙΟΣ 32 (Γ' ὄροφος)

ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ 1999

Ὁ Μακαριώτατος πλαισιούμενος ἀπὸ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἐξ ἀριστερῶν διακρίνονται οἱ Σεβ. Εὐβοίας κ. Ἰουστίνος, Οἰνός κ. Ματθαῖος, εἰς τὸ μέσον ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος, Ἀχαΐας κ. Καλλίνικος καὶ Χίου κ. Στέφανος.

“Αποψη του κόσμου
πού προσήλθε
είς τόν καθαγιασμόν
τῶν ὑδάτων.

Μέ βυζαντινή μεγαλοπρέπεια πραγματοποιήθηκε καί φέτος ἡ τελετή τῶν Ἁγίων Θεοφανείων εἰς τόν Πειραιᾶ.

Τήν Κυρίονυμον ἡμέρα ἐτελέσθη Ἀρχιερατική Θεία Λειτουργία εἰς τόν Ἱερό Ναό Ἀγίου Φιλίππου, Ἱεροουργούντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Εὐβοίας κ. Ἰουστίνου.

Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε μεγαλειώδη Λιτανευτική πομπή πλαισιούμενη ἀπό νεαρά παιδιά τῶν κατηχητικῶν Σχολείων τῆς Ἐκκλησίας μας ἐνδεδυμένα μέ παραδοσιακές στολές, μοναχές καί μοναχοί ἀπό διάφορες μονές, οἱ κληρικοί τῆς ἐκκλησίας μας καί ἐπικεφαλῆς ὄλων αὐτῶν κλιμάκιο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μέ προεξάρχοντα τόν Ἀρχιγραμματέα αὐτῆς Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἀχαΐας κ. Καλλίνικο.

Εἰς τόν χώρο τοῦ λιμένου ἀνέμενε ἡ Φιλαρμονική Μπάντα τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος ἡ ὁποία ἀπέδωσε τίς πρέπουσες τιμές εἰς τόν Τίμιο Σταυρό.

Τήν τελετή τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ καί τήν κατάδυση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ τέλεσε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος εἰς τήν καθ’ ἔτος ὁμιλία του τόνισε τήν σημασία τοῦ ἑορτασμοῦ τῶν Θεοφανείων καί ἐπέκρινε τήν στάση τῆς κρατικῆς ἐκκλησίας ἔναντι τῶν μεγάλων πνευματικῶν προβλημάτων.

Στήν τελετή παρευρέθηκαν καί ἐτίμησαν μέ τήν παρουσία τους οἱ Πολιτικές, Νομαρχιακές, Δημοτικές καί Στρατιωτικές Ἀρχές τῆς Πόλεως, ἐκπρόσωποι Φορέων καί Ἐκκλησιαστικῶν Σωματείων.

Ντυμένοι νέοι μέ παραδοσιακές στολές τῆς Θήβας κρατοῦν
τήν εἰκόνα.

“Ενα μέρος τοῦ κόσμου.

Λόγος τοῦ Μακαριωτάτου ἐκφωνηθεὶς τὴν ἡμέραν τῶν Θεοφανείων

Σεβασμιώτατοι, Ἀδελφοί Συνοδικοί Ἀρχιερεῖς.
Τίμιον συλλειτουργόν ἱερατεῖον.
Ὅσιώτατον σύστημα Μοναχῶν καὶ Μονα-
ζουσῶν.

Ἀξιότιμοι Κύριοι Ἐκπρόσωποι τῆς Πολιτείας.

Λαε τοῦ Κυρίου περιούσιε, ποιμνιον ἀγαπη-
τόν καὶ συγκοινωνόν εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς μαρτυ-
ρικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας.

Χαιρετισμόν ἐγκάρδιον ἀπονέμεμεν ἐπὶ τῇ
μεγαλειώδη καὶ σωτηρίῳ ταύτῃ ἑορτῇ τῶν Θεο-
φανείων, εὐχόμενοι ὑμῖν πάντα τὰ ἀπὸ Θεοῦ
βέλτιστα καὶ σωτήρια.

Ἡ θεοσεβὴς παρουσία ἐνταῦθα ὅλων ἡμῶν,
ἐκφράζει τὸν σεβασμόν καὶ τὴν τιμὴν πρὸς τὰ
ἐκπαλαί ἱερά θέσμια τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χρι-
στοῦ, συμφώνως πρὸς τὴν καθιερωθεῖσαν ὑπ'
αὐτῆς τάξιν καὶ τὴν παράδοσιν τῶν Θεοφόρων
Πατέρων καὶ διδασκάλων.

Τὸ νόημα δὲ τῆς ἑορτῆς, ἀνάγεται 1) εἰς τὴν
θεόθεν βεβαίωσιν τοῦ ἔργου τῆς σωτηρίας τῶν
ἀνθρώπων διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, 2) τὴν ἀποκάλυ-
ψιν τοῦ μυστηρίου τῆς Ἀγίας Τριάδος καὶ 3) τὴν
κάθαρσιν τῶν ἁμαρτιῶν τῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ
λουτρῷ τῆς παλιγγενεσίας διὰ τοῦ ἁγιασμοῦ τῶν
ὕδατων ἐν τῷ βαπτισμῷ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Ὁ προαιώνιος Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, ὁ
προαιωνίως βουλευθεὶς ἵνα περιβληθῇ τὴν
ἀνθρωπίνην φύσιν ἐγένετο ἄνθρωπος ὅτε ἦλθε
τό πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξ ἅκρας φιλάνθρω-
πίας διὰ νά σῶσῃ τό δημιούργημά του. Ἐκ τῆς
καταδίκης τῆς ἁμαρτίας ἡ ἐπὶ γῆς παρουσία
του, ἐμαρτυρήθη εὐθύς ἐξ οὐρανοῦ ἐν τῇ Βηθλε-
ἐμ ἀπὸ πλήθους ἀγγέλων ψαλλόντων τό «Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώ-
ποις εὐδοκία».

Τὴν εὐδοκίαν δὲ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, ἐπα-
νέλαβεν ὁ Θεὸς Πατὴρ σήμερον ἐν τῷ Ἰορδάνῃ
μαρτυρῶν τὴν Θεότητα τοῦ βαπτιζομένου Υἱοῦ:
«Οὗτος ἐστὶν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός ἐν ᾧ ἠδύ-
κησα».

Εἶναι ἡ μεγαλειώδης διακήρυξις διὰ μέσου
τῶν αἰώνων καὶ ἡ περίληψις ὅλου τοῦ Εὐαγγελί-
ου καὶ ἡ ἔκφρασις τοῦ νοήματος τῆς παρουσίας
ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων.

«Θεοφάνεια» ἢ ἀκριβέστερον «Ἐπιφάνεια»,
σημαίνει φανέρωσιν καὶ παρουσίαν τοῦ Χρι-
στοῦ εἰς τὸν κόσμον ὡς Θεοῦ.

Πιστοποιεῖ ἡ οὐρανόθεν διακήρυξις, ὅτι ὁ βα-

πτιζόμενος ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου εἶναι ὁ Υἱός τοῦ
Θεοῦ, Θεὸς καὶ ἄνθρωπος Ἰησοῦς.

Ὅτι εἶναι ὁ ἀγαπητός τοῦ Πατρός, δηλαδή ἡ
μοναδικὴ ἀναμάρτητος ὑπαρξὶς εἰς τὸν κόσμον
εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Θεὸς Πατὴρ εὐαρεστεῖται πλή-
ρως καὶ ἀναπαύεται ἐν Αὐτῇ, διό καὶ ἐκφράζε-
ται ἐγκαρδίως εἰς τὴν πρὸς Ἐκείνον ἀγάπην
Του, καὶ τέλος δηλώνει τὴν διὰ τοῦ Ἀγαπητοῦ
εὐδοκίαν Του εἰς τὸν κόσμον. Διακηρύσσει δηλα-
δὴ ὅτι ὁ Υἱός εἶναι ἡ εὐδοκία τοῦ Πατρός, ἥτοι ἡ
σωτηρία τοῦ κόσμου ἡ ἐπὶ αἰῶνος ἀναμενομένη.

Ἐντεῦθεν, οἱ ἀληθεῖς χριστιανοὶ ὅλων τῶν
αἰώνων ὁμολογοῦν πίστιν «εἰς ἓνα Κύριον Ἰη-
σοῦν Χριστόν τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενή
τόν ἐκ τοῦ Πατρός, γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί καὶ
τῷ Ἀγίῳ Πνεύματι» καὶ ἀπηχοῦν μετὰ τοῦ Βα-
πτιστοῦ Ἰωάννου τὸν αἰώνιον ἀντίλαλον τῆς
οὐρανίας ἐκείνης διακηρύξεως τοῦ Πατρός,
«Οὗτος ἐστὶν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός».

Αὐτὴν τὴν μαρτυρίαν προβάλλομεν καὶ ἡμεῖς,
οἱ ὀρθοδόξοι ὁμολογίας χριστιανοί, ἔχοντες καὶ ἐκ
τοῦ θεωρημένου Παύλου τοῦ λόγου τό ἀσφαλές
ὅτι, ὄντως ἀπεδείχθη «Υἱός τοῦ Θεοῦ ἐν δυνάμει
κατὰ πνεῦμα ἀγιωσύνης ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν». (Ρωμ. α' 4).

Τούτων πάντων ἔνεκεν, μόνον ἐν τῷ ὀνόματι
Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ διὰ Χριστοῦ ὑπάρχει σωτη-
ρία, ὡς καὶ ὁ κορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων Πέτρος
διατείνεται: «Οὐκ ἔστι ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ ἡ σωτη-
ρία» (Πρ. δ' 12). Σῶμα δὲ Χριστοῦ εἶναι ἡ
Ἐκκλησία, ὡς ἡ ἰδίᾳ ἀποφαίνεται καὶ Κεφαλὴ
αὐτῆς ὁ Χριστός. Μέλη τῆς Ἐκκλησίας εἶναι οἱ
χριστιανοὶ ὅλων τῶν αἰώνων οἱ σῶζοντες τὴν πί-
στιν ἐν ἀληθείᾳ, διότι ἀλήθεια εἶναι αὐτός ὁ
Χριστός ὁ εἰπών: «Εγὼ εἰμί ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλή-
θεια καὶ ἡ ζωὴ» (Ἰωάν. ιδ' 6).

Ἐχομεν δὲ ὡς ὑποτύπωσιν ὑγιαίνοντων λό-
γων καὶ τὴν ἱεράν παρακαταθήκην τοῦ θεωρη-
μονος Παύλου πρὸς Τιμόθεον: «τὴν καλὴν παρα-
καταθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ
ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν», διό καὶ φυλάσσομεν Θερ-
μοπύλας τῆς παραδεδομένης πίστεως, ἀντικρού-
οντες καὶ πολεμοῦντες κάθε ἐπιχειρηματολο-
γίαν ἀλλοιώσεως ἢ μεταρρυθμίσεως τῶν σεπτῶν
παραδόσεων καὶ δηλοῦμεν ὅτι δέν συμβαδίζομεν
μέ τό πνεῦμα τοῦ οἰκουμενισμοῦ τῆς ἐποχῆς μας,
μέ τοὺς δολίους καὶ ἀντιπατερικούς διαλόγους

«Γιά νά θυμοῦνται οἱ παλαιοί καί νά γνωρίζουν οἱ νεώτεροι»

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΤΟ 1925

Υπό τοῦ πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχ/πῆς Ἀθηνῶν
Ἀρχιμ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ ΜΑΝΙΩΤΗ.

Ἀναδημοσιεύουμε πραγματικότητες καί γεγονότα ἀπό τό παρελθόν.

Ἄν ἡ Ἐκκλησία μας κρατήθηκε ὅλα αὐτά τά χρόνια παρ' ὅλες τίς ἀντιξοότητες, τίς ἀκαταστασίες καί τούς διωγμούς κρατήθηκε διότι οἱ πρῶτοι ἀγωνισταί αὐτοῦ τοῦ εὐλογημένου ἀγῶνος ἦταν ἀνιδιοτελεῖς. Οἱ κληρικοί τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶναι γιά ὅλους ἐμᾶς τούς νεωτέρους πνευματικοί ὁδοδείκτες στούς ὁποίους χρωστᾶμε πολλά καί εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νά μιμούμεθα τούς ἀγῶνες καί τίς θυσίες αὐτῶν.

Τό κείμενο πού ἀκολουθεῖ εἶναι γραμμένο στίς ἐκδόσεις τῶν Ἱστορικῶν Πατρῶν (τόμος Β', σελ. 3-6).

Ἐχουν περάσει μόνο λίγοι μῆνες ἀπό τόν Μάρτιο τοῦ 1924, πού τό νέο ἡμερολόγιο ἐφαρμόσθηκε ἐπίσημα στήν Ἑλλάδα, πλουτίζοντάς την μέ καινούργια προβλήματα. Οἱ παραμένοντες μέ ἅγιο πείσμα στίς πάτριες Παραδόσεις πιστοί, ἀφοῦ κατῴρθωσαν νά ἐορτάσουν, ἔστω καί ἐπεισοδιακά, ὑπό τήν παρηκολούθησιν στρατιωτῶν τά πρῶτα Χριστούγεννά τους, ἐτοιμάζονται τώρα νά ἐορτάσουν καί τά Ἁγία Θεοφάνεια.

Ἐχοντας πικρή πείρα ἀπό τήν ὁλονυκτία τῶν Χριστουγέννων, πού λίγο ἔλειψε νά τήν μεταιώσουν οἱ δυνάμεις τοῦ Στρατοῦ καί τῆς Χω-

ροφυλακῆς, σκέφτονται νά καταστρώσουν ἓνα παραπλανητικό αὐτή τή φορά σχέδιο, ὥστε οἱ ἀρχές πού συστηματικά παρακολουθοῦν κάθε βῆμα τους νά μή μπορέσουν νά τούς φέρουν ἐμπόδια. Συγκεντρώνεται, γι' αὐτό τό λόγο, τό Συμβούλιον τοῦ «Συλλόγου τῶν Ὁρθοδόξων» στό σπίτι ἐνός πιστοῦ, τοῦ ἀειμνήστου Ἰωάννου Σιδέρη, καί ἀποφασίζει τό ἑξῆς: Ἡ μέν Θεία Λειτουργία καί ὁ Μέγας Ἀγιασμός νά γίνη τήν νύκτα στόν ἰδιωτικό Ναό ἁγίων Θεοδώρων στή Νέα Σμύρνη μέ Λειτουργό τόν ἄξιο ἀγωνιστή παπά-Γιάννη Φλώρον, ἡ δέ κατάδυσις τό πρωί

μετά αἰρετικῶν καί τῶν δῆθεν μονοθεϊστικῶν θρησκειῶν εἰς ἀναζήτησιν τῆς ἀληθείας, ὡς διεκήρυξεν ὁ ἀποθανὼν καί ταφεῖς Ἀθηναγόρας καί οἱ διάδοχοί του, ἀλλά μένομεν ἐν οἷς ἐγεννήθημεν καί ἐμάθομεν καί ἀνετράφημεν.

Ἡ ἀναζήτησις δῆθεν τῆς ἀληθείας καί ἡ παραφθορά τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας εἶναι ἄρνησις τοῦ Χριστοῦ.

Πίστις καί παράδοσις συνθέτουν τό πνεῦμα τῆς Ἐκκλησίας καί εἶναι αἱ δύο πτέρυγες πού ἀναβιβάζουν τόν ἄνθρωπον εἰς τόν οὐρανόν.

Εἰς τόν σεβασμόν ὅθεν τῶν παραδόσεων ἵσταται καί ὁ σημερινός ἐορτασμός τῶν Θεοφανείων. Ἡ Ἐκκλησία δέν θέτει θέμα ἀκριβείας χρόνου ἀλλά ὁμοιομορφίας καί ταυτοχρόνου συνεορτασμοῦ εἰς ἐνότητα μίαν, καθὼς ὁ Κύριος ἐξεφράσθη: «Θέλω Πάτερ ἵνα ὣσιν ἐν καθὼς ἡμεῖς ἐν ἑσμέν», οὕτως ἐθέσπισε καί ἡ Ἀ' Οἰκουμενική Σύνοδος, ὁμοιομορφίαν καί ἐνότητα ἐν τῇ ἀληθείᾳ.

Συνεορτάζομεν ὅθεν σήμερον Θεοφάνεια μετά τῆς ἁνῶ Ἱερουσαλήμ καί τῆς κάτω ἐπὶ γῆς, ὡς καί τοῦ ὑπέρ μείζονος τμήματος ἐν τῷ κόσμῳ ἀκολουθῶν ἀποδοκιμάζοντες τήν ἀταξία ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ νέου ἡμερολογίου πρὸς διαίρεσιν τῶν χριστιανῶν καί σύγχυσιν. Ὑποῦμεν δέ ἰκετίδας χεῖρας εἰς τόν Δομήτορα τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως σπλαχνισθεῖς καταπέμψῃ τόν θεῖον φωτισμόν διὰ τήν ἐπιστροφήν πρὸς τὰς ρίζας, ἥτοι πρὸς τούς Πατέρας καί τὰς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας τῶν νεωτερισάντων καί μακρυνθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν, ἵνα πάντες ὁμοῦ ἐν τῷ αὐτῷ πνεύματι ἐορτάσωμεν θεαρέστως τήν ἐνότητα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως εἰς κοινήν χαράν καί ἀγαλλίασιν.

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ δέ προσεπευχόμεθα εὐλογημένην παρά Κυρίου καί τήν νέαν χρονικὴν περίοδον 1999 ὡς λῆξιν τῆς δευτέρας χιλιετηρίδος ἀπὸ Χριστοῦ καί εἰρηνικὴν διὰ τό Ἔθνος ἡμῶν καί τόν κόσμον ἅπαντα.

στόν Ἅγιο Γεώργιο Ξηροτάγαρου, στό Παλαιό Φάληρο, ὥστε νά παραπλανηθοῦν οἱ ἀρχές καί νά προλάβουν ἔτσι νά κάνουν τήν κατάδυσι ἀνενόχλητοι.

Τά πράγματα ὅμως δέν ἔγιναν ὅπως τά ὑπολόγιζαν. Κι' αὐτό, γιατί ὁ πολυμήχανος Χρυσόστομος Παπαδόπουλος κάτι τό πονηρό σκαρφίστηκε καί πάλι. Βλέποντας πάντα μέ κακό μάτι τίς συγκεντρώσεις τῶν Γ.Ο.Χ., μέ τά μέσα πού ἐκεῖνος διαθέτει, πείθει τήν τότε ἐπαναστατική κυβέρνησι Γονατᾶ, ὅτι ἡ συγκέντρωση αὐτῇ τῶν Γ.Ο.Χ. στόν Ἅγιο Γεώργιο Ξηροτάγαρου πρός ἑορτασμό τῶν Θεοφανείων καλύπτει κάποια ραδιοῦργο συνωμοσία ἐναντίον τῆς... Δημοκρατίας. Γελοῖο στήν οὐσία του τό τέχνασμα τοῦ Παπαδόπουλου καί εἶναι ὁλοφάνερο ὅτι στό τέλος θά γελοιοποιήσῃ καί αὐτόν τόν ἴδιον. Ἡ ἐπαναστατική κυβέρνησι Γονατᾶ, ἥτο φυσικό τότε νά λάβῃ κατάλληλα μέτρα γιά νά μή τεθῇ σέ κίνδυνο ἡ... Δημοκρατία!

Ἡμερώνει ἡ ἡμέρα τῶν Θεοφανείων. Ὁ ναός τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ξηροτάγαρου, πού θά ἀποτελοῦσε καί τό σημεῖον συγκεντρώσεως, εἶναι στολισμένος καί πανέτοιμος νά δεχθῇ τοὺς πιστοὺς. Τόν Μεγάλο Ἀγιασμό καί στή συνέχεια τήν κατάδυση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στή θάλασσα θά ἔκανε ὁ παπᾶ-Γιάννης Φλῶρος, πού θά κατέφθανε μέ πιστοὺς ἀπό τοὺς Ἀγίους Θεοδώρους Νέας Σμύρνης.

Στόν Ἅγιο Γεώργιο οἱ ψάλτες εἶχαν ἀρχίσει κανονικά τήν ἀκολουθία τῶν Θεοφανείων, ὅταν ἕνα ἀπόσπασμα ἀπό 40 χωροφύλακες καί ἕνας λόχος πεζικοῦ φθάνουν μέ αὐστηρότατες διαταγές νά διασώσουν τήν ὑπό τῶν ΓΟΧ «κινδυνεύουσα» δημοκρατία. Χωρίς κανένα σεβασμό μπαίνουν στό ναό καί κατευθύνονται πρός τά ἀναλόγια. Θεωροῦν βλέπετε τοὺς ψάλτες ἕνα γεροντάκι δεξιά τόν Τσαντίλη καί τόν Νικολακόπουλο ἀριστερά, σάν τοὺς πιό ἐπικίνδυνους ἀπό τό ἐκκλησίασμα! "Ἄν τά καταφέρουν μ' αὐτούς σίγουρα θά ἔχουν τελειώσει κατὰ τό «ἡμῖς» τήν ἀποστολή τους!!! Ὁ ἐπί κεφαλῆς ὑπομοίραρχος τοὺς καλεῖ νά ἀδειάσουν ἀμέσως τά ἀναλόγια. Ὁ Νικολακόπουλος ἀριστερός ψάλτης ἀντιδρᾷ καί φωνάζει μέ χριστιανικό θάρρος:

— Κύριε ὑπομοίραρχε ἐδῶ μέσα διατάζει ὁ Ἑσταυρωμένος. Μόνο ἔξω ἀπό τό χώρο αὐτό μπορεῖς νά διατάξῃς ἐσύ.

Οὕτε κἀν ἄγγιξαν τά λόγια αὐτά τόν ὑπομοίραρχο πού τραβᾷ μέ βία ἀπό τό ἀναλόγιο τόν

ψάλτη ὅποτε δύο ἄλλοι ψάλτες οἱ Δ. Τζέντζος καί Π. Γκέτουρας ἀναλαμβάνουν νά συνεχίσουν.

Ἐνῶ ἡ μετ' ἐμποδίων ἀκολουθία συνεχίζεται, κάποια γυναίκα, ἡ Μαρία Φωσκόλου, πού βρίσκεται κοντά στό ἀναλόγιο, ἀγανακτισμένη ἀπό τήν ἀσεβέστατη συμπεριφορά τοῦ ὑπομοίραρχου, πού βηματίζει φέροντας στό κεφάλι του τό πιλήκιο, χωρίς νά ἀναλογίζεται τήν ἱερότητα τοῦ χώρου, σηκώνει τό χέρι της αὐθόρμητα καί μέ ὁση δύναμη τῆς ἐπιτρέπει ἡ ἡλικία της, τό κατεβάζει στοῦ ὑπομοίραρχου τό κεφάλι ρίχνοντας τό πιλήκιο του στό πάτωμα καί φωνάζοντάς του.

— Ἀσεβέστατε, ἀκόμη δέν κατάλαβες ὅτι ἐδῶ εἶναι ἐκκλησία;

Ἡ ὀργή τῶν ὀργάνων ξεσπᾷ τελικά στοὺς ἀδελφούς Ρουσοπούλου καί Μελανίτου. Τοὺς κτυποῦν ἀνελέητα μέχρι αἰμοπτυσίας. Γίνεται θόρυβος στό ἐκκλησίασμα καί οἱ ἀρχές συλλαμβάνουν 29 ἄτομα μεταξύ τῶν ὁποίων καί οἱ Κ. Νικολακόπουλος, Α. Βαπορίδης, Δ. Τζέντζος, Κ. Καραγιαννίδης, Δ. Δεληβοριάς, Ι. Σιδέρης, Γ. Μικρούλης, Π. Τσέτουρας, Κ. Ρουσσόπουλος, Σ. Ἀλλοίμονος, Χ. Μαστρογιάννης, Κ. Γκικάκης, Δ. Παπαδόπουλος, Σ. Χαρατσῆς, Ν. Μελανίτης.

Τοὺς ὁδηγοῦν ἀμέσως στό πλησιέστερο ἀστυνομικό τμήμα γιά σωματική ἔρευνα, μέ τήν ὑπόνοια ὅτι ὀπλοφοροῦν καί ὅτι πιθανόν νά κρύβουν ἐνοχοποιητικά ἔγγραφα.

Καί τό ἀποτέλεσμα τῆς ἔρευνας εἶναι τόσο ἀστεῖο πού κάνει τόν Διοικητὴ νά θυμώσῃ καί κτυπώντας τό χέρι του στό γραφεῖο νά πῇ:

— Βρέ, δέν πέφτει ἡ Δημοκρατία μέ Εὐαγγέλια, Σταυροὺς καί κομποσχοίνια!

Ἡ ἔρευνα εἶχε ἀποδείξει πόσο γελοῖες καί ψεύτικες ἦταν οἱ «ὑποψίες» τοῦ Παπαδόπουλου. Τά μόνα ὅπλα πού βρῆκαν ἐπάνω στοὺς εὐλογημένους ἐκείνους Χριστιανοὺς ἦταν τά ὅπλα τοῦ γεμάτου γαλήνη Χριστοῦ, Εὐαγγέλια καί κομποσχοίνια.

Μετά τήν διαπίστωση ὅτι ἡ Δημοκρατία κάθε ἄλλο παρά κίνδυνο διέτρεχε ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς πιστοὺς τῶν Πατρίων Παραδόσεων, μέ ἐντολή τοῦ πρώτου σώματος στρατοῦ ἀφήνονται ἐλεύθεροι. Ὁ ναός τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν τῷ μεταξύ μετά τίς συλλήψεις τῶν δυναμικωτέρων σφραγίσθηκε χωρίς τελικά νά προλάβουν οἱ πιστοὶ νά τελέσουν τήν κατάδυση. Ἀγιασμό ὅμως πῆραν ἀπὸ τά γραφεῖα τοῦ Συλλόγου.

Ἐτσι τελείωσε ἡ γεμάτη ἀγωνία γιά τοὺς ΓΟΧ ἡμέρα τῶν πρώτων ἀγίων Θεοφανείων.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ 1999

Όπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος πραγματοποιήθηκε με απόλυτη επιτυχία η Συνοδική έκδήλωση της Κυριακής της Όρθοδοξίας. Τό πρωί στόν καθεδρικό ιερό ναό του Αγίου Αθανασίου Αθηνών έτελέσθη αρχιερατικό συλλείτουργο μέ προεξάρχοντα τό Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών κ. Χρυσόστομο μέ μέλη της Ιεράς Συνόδου καί ιερείς. Τό απόγευμα ή έκδήλωση συνεχίστηκε είς τήν κατάμεστη από πλήθος κόσμου αίθουσα του Δημοτικού Θεάτρου Πειραιώς.

Τήν τελετή προλόγισε ό Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς καί Σαλαμίνας Αρχιμανδρίτης π. Γερόντιος.

Κύριος όμιλητής της έκδηλώσεως ήταν ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αχαΐας καί πάσης Πελοποννήσου κ. Καλλίνικος, ό όποιος μίλησε γιά τό «Παρόν καί τό Μέλλον της Όρθοδοξίας».

Τήν έκδήλωση πλαισίωσε ή Βυζαντινή Χορωδία υπό τήν διεύθυνση του καθηγητού κυρίου Αθανασίου Παϊδανά ή όποία απέδωσε μέ πάσα μεγαλοπρέπεια επίκαιρους έκκλησιαστικούς ύμνους.

Τόν επίλογο άπηύθυne ό Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών καί πάσης Ελλάδος κ.κ. Χρυσόστομος ό όποιος συνεχάρη τόν όμιλητήν γιά τόν μεστό καί πλήρη θεολογικών νοημάτων λόγο του, έπαίνεσε τήν Βυζαντινή Χορωδία καί ιδιαιτέρως τόν χοράρχη γιά τήν άρτια απόδοση των έκκλησιαστικών ύμνων, εύχαρίστησε τόν Δήμαρχο Πειραιώς γιά τήν εύγενή παραχώρηση του Δημοτικού Θεάτρου, τούς παρευρισκομένους πολιτικούς καί εύλόγησε τό εύσεβές πλήρωμα της μαρτυρικής έκκλησίας καί τόν κληρο ποϋ έδωσαν γιά άλλη μιά φορά τό παρόν στό κάλεσμα υπέρ της Όρθοδοξίας.

Στά προπύλαια του θεάτρου πραγματοποιήθηκε δεξίωση προσφορά της Ι.Μ. Πειραιώς καί Σαλαμίνας καί χορηγία του ζεύγους Προκοπίου καί Αθηνάς Μπούτση ιδιοκτητών του καταστήματος «Πέτρινο» στην Νίκαια.

Λόγος του Σεβ. Αχαΐας κ. Καλλινίκου μέ θέμα τό παρόν καί τό μέλλον της Όρθοδοξίας

Κάθε χρόνο, σάν σήμερα, πρώτη Κυριακή της Μεγάλης Σαρακοστής,

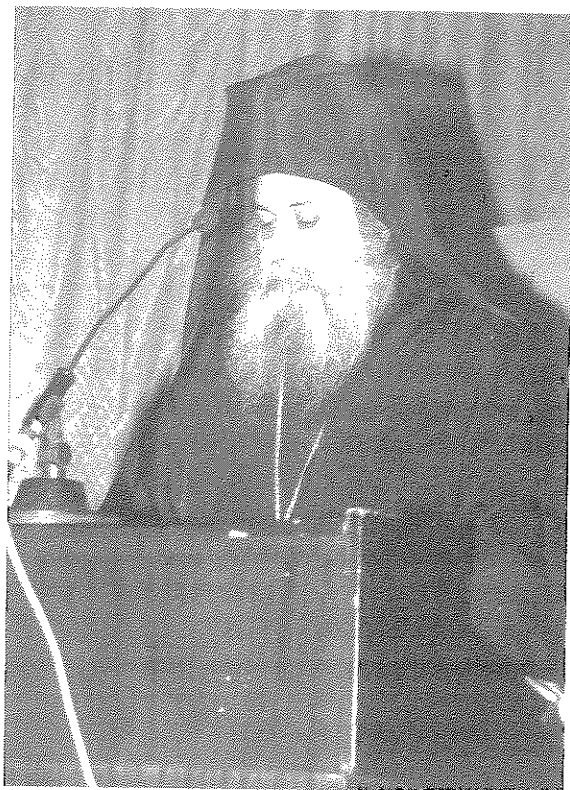
Μακαριώτατε Αρχιεπίσκοπε Αθηνών καί πάσης Ελλάδος, της μαρτυρικής μας Εκκλησίας των Γνησίων Όρθοδόξων Χριστιανών, κ.κ. Χρυσόστομε,

Σεβασμιώτατοι άγιοι άδελφοί,

σεβαστοί πατέρες καί άγαπητοί άδελφοί, κάθε χρόνο, σάν σήμερα ή Έκκλησία γιορτάζει τήν νίκη καί τόν θρίαμβο της Όρθοδοξίας.

Κι' έμείς έδω, οί σύγχρονοι Όρθόδοξοι, συγκεντρωνόμαστε γιά νά θυμηθούμε τό γεγονός αυτό, νά μακαρίσουμε τούς πατέρες μας γιά τούς εύκλεείς Αγώνες τους καί νά παραδειγματισθούμε γιά τίς μεγάλες ευθύνες μας στην υπόθεση της Όρθοδοξίας.

Στή σημερινή μας όμιλία άφοϋ αναφερθούμε μέ λίγα λόγια στην εικόνομαχία, ή όποία τόν 8ο αιώνα, επί 117 χρόνια ταλαιπώρησε τήν Εκκλησία, θά εξετάσουμε τό παρόν καί κυρίως τό μέλλον της Όρθοδοξίας.

Ό Σεβ. Αχαΐας κ. Καλλίνικος έκφωνών τόν λόγο.

Α'

1. Ἡ εἰκονομαχία ξεκίνησε μέ τήν ἀνοδο τοῦ Λέοντος Γ' τοῦ Ἰσαύρου στόν αὐτοκρατορικό θρόνο. Ὁ Λέων θέλησε νά ἐπέμβει στά ἐσωτερικά τῆς Ἐκκλησίας μας, μέ πρόσχημα τήν ἀναδιοργάνωσή της.

Στόχος του ἦταν κυρίως ὁ μοναχισμός, ὄχι μόνο γιά τό πλῆθος τῶν ἀνθρώπων πού ἀφιέρωνε τόν ἑαυτόν του στό Χριστό καί τήν ἐπίδραση πού ἀσκοῦσαν στήν τότε κοινωνία ἅγιες μορφές ἀσκητῶν, ἀλλά καί ἡ παρουσία, τήν ὁποῖαν ἤθελαν ὠρισμένοι νά ἀρπάξουν.

Ἀφορμή ἀπετέλεσαν οἱ ἅγιες εἰκόνες. Ἐπηρεασμένος ὁ αὐτοκράτορας ἀπό Ἰουδαϊκές ἀντιλήψεις τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ὅτι δέν πρέπει οἱ ἄνθρωποι νά εἰκονίζουν τόν Θεό, ἀλλά καί τίς ἀντίστοιχες τοῦ Μωαμεθανισμοῦ, ἐπεδίωξε τήν σταδιακή κατάργησή τους, ὥστε νά ἐπιτύχει ὄχι μόνο τήν ὁμοιομορφία στό ζήτημα αὐτό μέ τίς ἄλλες θρησκείες, τήν Ἰουδαϊκή καί τήν Μωαμεθανική, ἀλλά νά ἐπιφέρει καί τό πρῶτο πλήγμα στόν μοναχισμό.

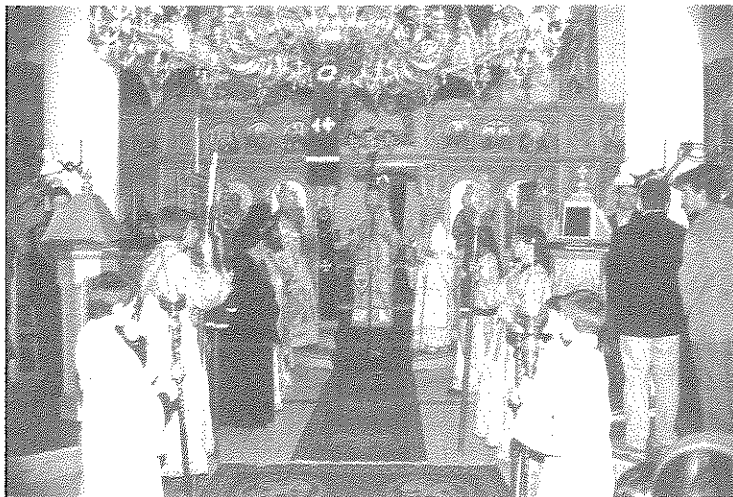
Ἔτσι, ὁ αὐτοκράτωρ Λέων ὁ Γ', ὁ Ἰσαυρος, ἄναψε τήν πυρκαϊά, πού σέ μιά περίοδο κρίσιμη γιά τήν αὐτοκρατορία, ἐξασθένησε καί τό κράτος καί τήν Ὁρθοδοξία. Καί ὅλα αὐτά συνέβησαν, γιατί ἡ κοσμική ἐξουσία θέλησε νά παραμερίσει τήν ἐκκλησιαστική ἡγεσία, ἀπό τό χειρισμό τῶν ἐκκλησιαστικῶν ζητημάτων.

Δέν μπορούσε δηλαδή ὁ αὐτοκράτορας καί οἱ ὁπαδοί του ν' ἀντιληφθοῦν, αὐτό πού ἤξερε καί δίδασκε ἡ Ὁρθοδοξία, ὅτι ἀπό τήν στιγμή πού ἐνηνθρώπισε ὁ Χριστός, ἠδύναντο οἱ πιστοί νά εἰκονίζουν τήν ἀνθρώπινη φύση Του, τήν Παναγία Μητέρα του, τούς ἁγίους, τούς ἁγίους ἀγγέλους κ.λπ. καί νά ἀπονέμουν στίς εἰκόνες τιμητική προσκύνηση, ἡ ὁποία μεταβαίνει στό πρωτότυπο, δηλαδή τό εἰκονιζόμενο πρόσωπο. Ὅπως, δηλαδή σήμερα, ἀσπαζόμενοι τήν φωτογραφία ἑνός ἀγαπητοῦ μας προσώπου, δέν ἀσπαζόμα-

στε τό ἄψυχο χαρτί, ἀλλ' ἐκδηλώνουμε τήν ἀγάπη μας στό πρόσωπο πού εἰκονίζεται στή φωτογραφία.

2. Σ' ὅλη τήν διάρκεια τῆς εἰκονομαχίας, τά 117 χρόνια συνέβησαν πολλοί διωγμοί τῶν πιστῶν. Βασανίσθηκαν καί μαρτύρησαν πολλοί κυρίως μοναχοί. Κινδύνευσε ἡ Ὁρθόδοξη πίστη. Ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης χαρακτηρίζει τήν ἐποχή αὐτή «ἀθλιωτάτη μεταστοιχείωση τῶν πάντων», δηλαδή ὅλα ἄλλαξαν, μεταστοιχειώθηκαν τήν ἐποχή αὐτή ἀπό τούς εἰκονομάχους.

Ὅμως, ἡ Ὁρθοδοξία δέν ἔσβησε. Δοκιμάσθηκε ἀλλ' ἐπεβίωσε. Καί στό τέλος, νίκησε! Τό ἔτος 843 ἡ αὐτοκράτειρα Θεοδώρα κατέπαυσε τόν κατὰ τῶν ἁγίων εἰκόνων διωγμό. Ὁ εἰκονομάχος Πατριάρχης Ἰωάννης Γραμματικός καθρέθη. Ἀντικατεστάθη

Ὁ Μακαριώτατος στό τέλος τῆς θείας Λειτουργίας
στόν καθεδρικό ναό τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου.

ἀπό τόν εἰκονόφιλο, τόν ὁμολογητή ἅγιο Μεθόδιο. Ἡ τότε ἐνδημοῦσα Σύνοδος ἀνεστήλωσε τίς ἅγιες εἰκόνες τίς ὁποῖες ἔκτοτε καί μέχρι τήν συντέλεια τοῦ κόσμου, ἡ Ἐκκλησία θά τιμᾷ καί θά προσκυνοῦν οἱ πιστοί!

3. Πού ὀφείλεται ὅμως αὐτή ἡ νίκη τῆς ὀρθοδοξίας;

Εἶναι ἓνα πολύ βασικό καί κρίσιμο ἐρώτημα.

Κατά τή γνώμη μας, ὀφείλεται σέ δύο παράγοντες.

Πρῶτον, στό ὅτι ἡ Ἐκκλησία τήν ἐποχή αὐτή διέθετε ἀπόθεμα μεγάλο ἁγίων πατέρων, ὅπως ἦσαν οἱ Ὁρθόδοξοι ἐπίσκοποι καί λοιποὶ κληρικοί, ἀλλά καί οἱ ἀγωνιστές μοναχοί. Καί δεύτερον ὅτι ὑπῆρχε Ὁρθόδοξος λαός, πού δέν ἀδιαφοροῦσε στά θέματα τῆς Ὁρθοδοξίας, ἀλλά πρόθυμα προμαχοῦσε σέ κάθε ἀγώνα τῆς Ἐκκλησίας. Ὑπῆρχε δηλαδή ζωντανό τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας, πού εἶναι ὁ φύλαξ τῆς Ὁρθοδοξίας. Καί στό σῶμα αὐτό τῆς ἐκκλησίας ἀνήκουν οἱ κληρικοί, οἱ μοναχοί κι οἱ λαϊκοί πού ἀκολουθοῦν τήν ὀρθή πίστη.

Β'

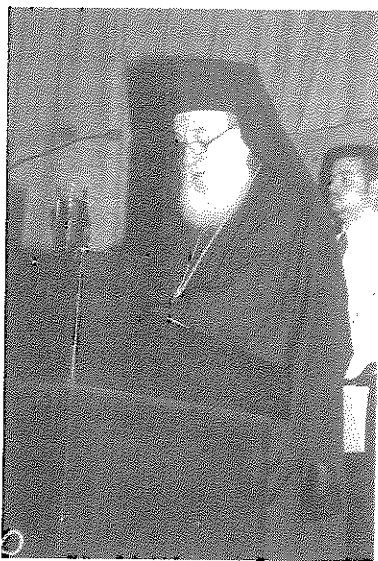
1. Λένε πώς ή ιστορία διαγράφει κύκλους. Ότι δηλαδή συνήθως επαναλαμβάνεται. Κι' είναι αλήθεια αυτό. Τουλάχιστον, αν κρίνουμε απ' τὰ ὅσα συμβαίνουν στην ἐποχή μας, θά διαπιστώσουμε ὅτι επαναλαμβάνονται κατὰ κάποιο τρόπο ὅσα συνέβησαν στην Ἐκκλησία τόν 8ο αἰώνα.

Τότε ὑπῆρχε ἡ αἵρεση τῆς Εἰκονομαχίας. Σήμερα ὑπάρχει ἡ ἐξ ἴσου μεγάλη, ἄν ὄχι μεγαλύτερη, αἵρεση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ. Ἄς κάνουμε μιὰ σύγκριση μεταξύ τους:

α) Ἡ Εἰκονομαχία, μέ τήν κατάργηση τῶν ἁγίων εἰκόνων ἀποσκοποῦσε στήν ἐξομίωση στό ζήτημα αὐτό τῆς διδασκαλίας τῆς Ἐκκλησίας, μέ τόν Ἰουδαϊσμό καί Μωαμεθανισμό.

Τήν ἴδια τακτική ὅμως ἀκολουθεῖ κι ὁ Οἰκουμενισμός. Προσπαθεῖ νά ἐξομιώσει τήν Ἐκκλησία, ὄχι μόνο μ' ὅλες τίς σύγχρονες αἵρέσεις, γιά νά δημιουργηθεῖ μιὰ «ἐκκλησία», ἀλλά καί μ' ὅλες τίς θρησκείες, γιά νά ἀπαρτισθῇ μιὰ «πανθρησκεία». Ὁ «συγκρητισμός» αὐτός, ὅπως λέγεται στή θεολογική γλώσσα, πού καλλιεργεῖται στήν μασωνία, πέρασε σήμερα στόν Οἰκουμενισμό.

β) Ἡ εἰκονομαχία προῆλθε ἀπό τίς ἐπεμβάσεις τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας στό ἐσωτερικά τῆς Ἐκκλησίας. Τήν διαφύλαξη τῆς παρακαταθήκης τῆς Πίστεως τῆς Ἐκκλησίας ἐμπιστεύεται στούς ἐπίσκοπους τῆς, ὕστερα στό λοιπό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας καί κυρίως στούς μοναχοῦς.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος ἐπιλογίζει τήν ὅλη ἐκδήλωση.

Ὁ Οἰκουμενισμός πάλι προῆλθε ὄχι απ' τήν Ἐκκλησία ἀλλά ἀπό τοὺς ἐκτός Ἐκκλησίας. Κυρίως απ' τήν μασωνία ἡ ὁποία ἀποσκοπεῖ στήν κατάργηση ὅλων τῶν δογμάτων καί θρησκειῶν κι' ἐνοποίηση τῆς πίστεως τῶν ἀνθρώπων, σ' ἓνα ψευδῆ θεό τόν Μέγα Ἀρχιτέκτονα τοῦ Σύμπαντος τόν Μ.Α.Τ.Σ.!

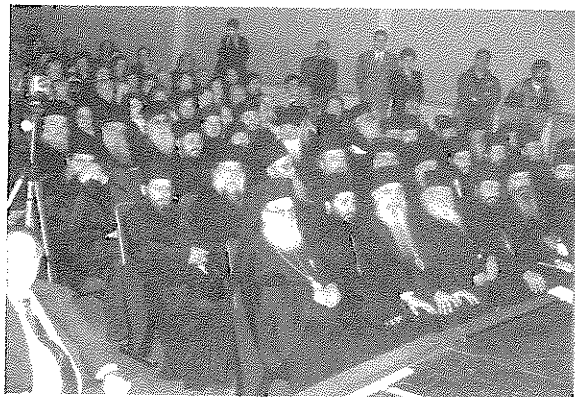
γ) Γιά τήν ἐπιβολή τῆς Εἰκονομαχίας οἱ αὐτοκράτορες ἀνεβίβαν στούς Πατριαρχικούς καί ἐπισκοπικούς θρόνους ἀνθρώπους πρόθυμους νά ἐξυπηρετήσουν τὰ ἀνόσια σχέδιά τους, καταδιώκοντας τοὺς Ὀρθοδόξους καί ἀληθεῖς ποιμένες.

Τό ἴδιο ἀκριβῶς συμβαίνει καί στήν περίπτωση τοῦ Οἰκουμενισμοῦ!

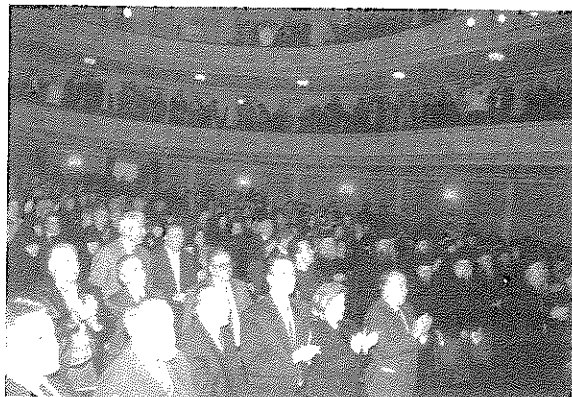
Μέ τήν δύναμη κοσμικῶν ἀνθρώπων ἀνερριχήθησαν καί ἀναρριχῶνται στά ὑπατά ἐκκλησιαστικά ἀξιώματα ἀνάξιοι ρασοφόροι πρόθυμοι ἢ ἐκβιαζόμενοι νά ὑπηρετήσουν τὰ σκοτεινά σχέδια τοῦ Οἰκουμενισμοῦ! Οὕτω:

αα) Τόν πρῶτο μασῶν Οἰκουμενικό Πατριάρχη Ἰωακείμ τόν Γ', ἐπέβαλε στόν οἰκουμενικό θρόνο ὁ ζάμπλουτος ὁμογενῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως Γεώργιος Ζαρίφης (βλ. Δημ. Μαυροπούλου, Πατριαρχικές σελίδες Ἀθῆναι 1960, σελ. 8).

ββ) Χαρακτηριστική εἶναι ἡ ἐπιστολή τοῦ Ἀνδρέα Μιχαλακοπούλου, τό ἔτος 1915, πρὸς τόν Ἐλευθ. Βενιζέλον νά ἀναδείξει Μητροπολίτην Ἀθηνῶν τόν τότε ἐπίσκοπο Κιτίου τῆς Κύπρου, μασῶν Μελέτιον Μεταξάκη, τόν ὁποῖον

Ὁ Μακαριώτατος μέ μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καί τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου.

Ἀποψη τοῦ κόσμου ἀπό τό κατάμεστο Δημοτικό Θέατρο.

οί Βενιζελικοί προώθησαν μέχρι αυτού του Οικουμενικού Θρόνου.

γγ) Τόν Χρυσόστομον Παπαδόπουλον, άνεβί-
βασε ή δικτατορική κυβέρνηση Αθηνών Παγκά-
λου.

Άλλά καί μετά τήν απόσχιση τους τό 1924 οί
παρεμβάσεις άλλων κέντρων άναδεικνύει τούς
έκκλησιαστικούς ήγέτες του Νεοημερολογιτι-
σμού, όπως:

δδ) Τόν μασώνο Άρχιεπίσκοπο Αθηνών Χρύ-
σανθο τό 1938 επέβαλε ή δικτατορία Μεταξά.

εε) Τόν μασώνο Πατριάρχη Αθναγόρα Σπύ-
ρου τό 1948 επέβαλε ή Αμερική, ό Πρόεδρος τής
όποίας Χάρρυ Τρούμαν διέθεσε μάλιστα τό προ-
σωπικό του αεροπλάνο γιά τήν μετάβαση του
στήν Κωνσταντινούπολη.

Δέν θά όμιλήσω γιά
τούς λοιπούς Έκκλησια-
στικούς ήγέτες του Νεοη-
μερολογιτισμού. Τό μόνο
 όμως τό όποιο δικαιούμαι,
νομίζω, νά έρωτήσω πό-
σοι είναι έξ αυτών πού
έργάζονται όντως γιά τήν
Όρθοδοξία ή έξυπηρε-
τούν τά σχέδια ξένων κύ-
κλων ή μυστικών ύπηρε-
σιών. Καί ναι μέν, δέν είναι
εύκολον νά άποδείξει κα-

Ο χοράρχης κ. Αθανάσιος Παϊθανός
μέ τά μέλη τής χορωδίας.

νεείς άν ό τάδε έκκλησιαστικός ήγέτης είναι
όργανο ξένης δυνάμεως, αλλά τά έργα του πολ-
λές φορές τό άποδεικνύουν. Ούτω, όταν καταλή-
γουν νά ζημιώνουν τήν όρθοδοξία καί νά ώφε-
λουν τόν παπισμό, αυτό σημαίνει ότι ό έκκλη-
σιαστικός αυτός ήγέτης είναι όργανο του Βατι-
κανού! Ή όταν καταλήγουν νά ζημιώνουν τό Γέ-
νος μας καί νά ώφελουν ξένες δυνάμεις, όπως
είναι ή Αμερική ή ή Τουρκία αυτό άποδεικνύει
ότι ό ήγέτης αυτός είναι πράκτορας τής Αμε-
ρικής, τής Τουρκίας, ή άλλης δυνάμεως.

Πολύ φοβούμαι ότι καί σήμερα ώρισμένοι
ύψηλόβαθμοι ρασοφόροι του Νεοημερολογιτι-
σμού έξυπηρετούν τέτοια σχέδια! Ότι έργάζο-
νται σέ βάρος τής Όρθοδοξίας καί του Έλληνι-
σμού.

δ) Η είκονομαχία είχε στό στόχαστρό της τόν
μοναχισμό, πού είναι ή καρδιά τής Όρθοδοξίας.
Ό Όρθόδοξος μοναχισμός, όπως τόν διεμόρφω-
σαν οί άγιοι Πατέρες είναι ή έγγύηση τής Όρθο-
δοξίας.

Ό Οικουμενισμός σέ καμμία περίπτωση δέν
μπορεί νά άνεχθή τόν Όρθόδοξο, τόν Πατερικό
Μοναχισμό. Εύνοεί τόν φράγκικο μοναχισμό.
Μεταξύ των δύο τούτων ειδών μοναχισμού
ύπάρχει τεράστια διαφορά, χάσμα μέγα.

Ό Όρθόδοξος μοναχισμός έχει άποκλειστικό
σκοπό τήν θεραπεία τής ψυχής του ανθρώπου.
Ό φράγκικος μοναχισμός έχει σκοπό νά επιβά-
λει τήν κυριαρχία του στους ανθρώπους. Γι'
αυτό δημιουργήθηκαν στή Δύση τά λεγόμενα ιε-
ραποστολικά μοναχικά τάγματα, μ' ένα μονα-
στήρι κεντρικό καί πολλά θυγατρικά μοναστή-
ρια, έξαρτώμενα από τό πρώτο. Χαρακτηριστικό
τέτοιο μοναχικό τάγμα είναι των Ίησουϊτών, πού
ϊδρυσε ό διαβόητος γιά τήν ύποκριτική «ευσέβει-

α» Ίγνάτιος Λογιόλα,
πού είχαν ως γραμμή τό
«ό σκοπός αγιάζει τά μέ-
σα» κι άπ' τό όποιο ή
άνθρωπότητα πολλά
ύπέφερε.

Η σύγκρουση του
Όρθόδοξου μοναχισμού
καί του φράγκικου έγινε
τόν 14ο αιώνα στά πρό-
σωπα του άγίου Γρηγορί-
ου του Παλαμά καί του
Βαρλαάμ.

Τό περίεργο είναι ότι
τό λεγόμενο Πανορθόδοξο Συνέδριο, πού έγινε
στό Άγιον Όρος στή Μονή Βατοπεδίου τό 1931
κι έλαβαν μέρος πολλοί άντιπρόσωποι Νεοημε-
ρολογιτικών Έκκλησιών, άπεφάσισε τήν άντικα-
τάσταση του Όρθόδοξου μοναχισμού από τόν
φράγκικο τοιοϋτο, μέ τήν δημιουργία ιεραποστο-
λικών μοναχικών ταγμάτων! Καί δέν άντιδρούσε
κανείς έκ των Νεοημερολογιτών. Ούτε μεγάλο-
σχημοι ρασοφόροι, ούτε Νεοημερολογίτες μονα-
χοί!

2. Υπάρχουν όμως κι ώρισμένες διαφορές. Κι
αυτό είναι κάτι πολύ σημαντικό.

Είπαμε πιό πάνω πώς τήν νίκη της Όρθοδο-
ξίας στήν έποχή τής είκονομαχίας χάρισε ή
ύπαρξη άγίων Πατέρων πού στηρίζαν τήν όρθο-
δοξία, αλλά καί τό άκμαίο Όρθόδοξο φρόνημα
στό λαό.

Σήμερα καί τά δύο αυτά στοιχεία λείπουν σέ
μεγάλο βαθμό.

Πού είναι σήμερα οί Πρόμαχοι τής Όρθοδο-
ξίας; Πού; Πού ήταν τό 1924 οί έπίσκοποι, όταν

Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ τῆς Παῖσιας τῆς Ξενοδόχου

τοῦ Ἱερομ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

Κάποιας ἐνάρετης κόρης ὀνομαζόμενη Παῖ-
σία πέθαναν οἱ γονεῖς τῆς καί ἔμεινε μόνη καί
ὀρφανή. Ὡς ἐνάρετη πού ἦταν σκέφθηκε νά κά-
νει τό σπίτι τῆς εἰδικό ξενοδοχεῖο γιά τούς μονα-
χούς μιᾶς σκήτης, ἡ ὁποία εὐρίσκετο μέσα σέ
ἐρημο καί μερικά χιλιόμετρα ἔξω ἀπό τήν πόλη.

Οἱ μοναχοί ὅταν ἔρχονταν στήν πόλη διανυ-
κτέρευαν στό ξενοδοχεῖο τῆς Παῖσιας φέρνο-
ντας τό ἐργόχειρό τους γιά νά τό πουλήσουν
ἀλλά καί νά πάρουν μαζί τους τυχόν ἀναγκαῖα
πράγματα. Αὐτό καί μόνο τό γεγονός γιά τούς
μοναχούς τῆς σκήτης ἦταν μεγάλη ἐξυπηρέτηση
καί παρηγοριά.

Δυστυχῶς ὅμως κάποτε τελείωσαν τά χρήμα-
τα ἀπό τά ὁποία συντηροῦσε τό ξενοδοχεῖο καί
ἄρχισε νά στερεῖται τά ἀναγκαῖα καί συγχρό-

νως δέν γνώριζε καί καμία ἄλλη ἐργασία γιά νά
ζήσει. Δραξάμενοι τῆς εὐκαιρίας μερικοί πονη-
ροί ἄνθρωποι τήν παρέσυραν μέ ἐπιτήδειο τρό-
πο σέ ἁμαρτωλή ζωή κατά τέτοιο τρόπο ὥστε νά
φτάσει στό σημεῖο νά κάνει τό σπίτι τῆς πορ-
νεῖο.

Ὅταν πληροφορήθηκαν οἱ πατέρες τῆς σκή-
της αὐτό τό θλιβερό γεγονός λυπήθηκαν πολύ
καί προσκάλεσαν ἀμέσως ἕναν πολύ ἐνάρετο γέ-
ροντα καί συνασκητή τους τόν ἀββᾶ Ἰωάννη τόν
Κολοβό καί τοῦ εἶπαν: «Ἀδελφέ, ἀκούσαμε ὅτι ἡ
ἀδελφή Παῖσία κάνει βίο ἁμαρτωλό. Εἶναι και-
ρός λοιπόν ν' ἀποδείξουμε σ' αὐτήν τήν ἀγάπη
καί εὐγνωμοσύνη μας, γιατί καί ἐκεῖνη πολλές
φορές μᾶς παρηγοροῦσε μέ τήν φιλοξενία τῆς
ὅταν ζοῦσε ἐναρέτως στήν πόλη. Γι' αὐτό κρίνα-

ὁ μασῶνος Χρυσόστομος Παπαδόπουλος ἄλλαξε
τό ἡμερολόγιο; Εὐτυχῶς, τό 1924 βρέθηκε μιᾶ
μεγάλη μερίδα λαοῦ, πού δέν εἶχε φραγκέψει.
Ἦταν οἱ πατέρες μας, πού ἔμειναν πιστά μέλη
στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, χωρίς νά δεχθοῦν
καμμιά καινοτομία, ὅπως τό φράγκικο ἡμερολό-
γιο. Καί αὐτός ὁ λαός, τό ἐκλεκτό «λεῖμμα», ὁ
λαός τοῦ Θεοῦ, εἶναι μέχρι σήμερα, ὅσοι εἶναι
μέλη τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἐκκλησίας τῶν Γνη-
σίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν, πού δέν ἔκλιναν
γόνυ στό Βάαλ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ!

Εὐτυχῶς, τό 1935 ὁ ἀείμνηστος πρῶην Φλωρί-
νης Χρυσόστομος συνησθάνθη τίς ἔναντι τοῦ
Θεοῦ εὐθύνες του καί μ' ἄλλους δύο ἀρχιερεῖς
ἐπανεκάμψαν στήν Ἐκκλησία, γιά νά τελέσουν
τίς πρῶτες ἐπισκοπικές χειροτονίες, οἱ ὁποῖες
ἀτυχῶς εἶχαν ἄδοξο τέλος.

Ἐρωτῶ, ὑπάρχουν σήμερα στό χώρο τοῦ Νε-
οημερολογιτισμοῦ ἐπίσκοποι, λοιποὶ κληρικοὶ
μοναχοί ἢ λαϊκοί, πού προμαχοῦν γιά τήν Ὁρθο-

δοξία; Ποῦ μάχονται τόν Οἰκουμενισμό; Ποῖοι
εἶναι;

Εἶναι μήπως αὐτοί, πού δῆθεν διαφωνοῦν μέ
τούς Βαρθολομαίους καί ταυτόχρονα τούς προ-
σκυνοῦν; Εἶναι αὐτοί οἱ λεγόμενοι συντηρητικοί,
πού θεωροῦν τόν Οἰκουμενισμό ὡς αἵρεση, ἀλλά
οὔτε κουθέντα ν' ἀκούσουν ὅτι ὑποχρεοῦνται νά
διακόψουν τήν «κοινωνία» μέ τούς αἰρετικούς;
Αὐτοί θά ἔχουν μεῖζον κρίμα ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως,
γιατί ἀποτελοῦν τό ἐμπόδιο σ' ὅσα ἄτομα θέ-
λουν νά φύγουν ἀπό τήν αἵρεση τοῦ Νεοημερο-
λογιτισμοῦ καί Οἰκουμενισμοῦ καί νά ἐπανεέλ-
θουν στήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία. Αὐτοί τούς
ἐμποδίζουν! Καταγγέλω αὐτή τή στιγμή τό ρόλο
ὅλων τῶν Νεοημερολογιτῶν λεγομένων συντηρη-
τικῶν, ὅτι ἐπιτελοῦν ἔργο χειρότερο τοῦ Οἰκου-
μενισμοῦ, διότι ἀποτελοῦν τήν τροχοπέδη σέ
πολλούς χριστιανούς νά μὴν ἐπανεέλθουν στήν
ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, ἀπ' τήν ὁποία ἀπεςχίσθη-
σαν τό 1924.

με ὅλοι μας σωστό ὅτι πρέπει νά πᾶς νά τήν βοηθήσεις καί κατά τήν σοφία πού σου ἔχει χαρίσει ὁ Θεός νά οικονομήσεις τήν σωτηρία μας.

Χωρίς ἀναβολή καί ἀντίρρηση ὁ ἀββᾶς Ἰωάννης ἐτοιμάσθηκε καί ἀναχώρησε γιά τό σπίτι τῆς Παϊσίας. Στήν πόρτα τόν ὑποδέχθηκε μία γριά θυρωρός, ἡ ὁποία εἰδοποιοῦσε τήν κυρία γιά τούς ἐραστές της. Λέει λοιπόν ὁ ἀββᾶς Ἰωάννης «Φώναξε τήν κυρά σου». Αὐτή τόν ἐδιωχνε μέ θυμό καί ἔλεγε: «Νά φύγεις ἀπ' ἐδῶ ἐσεῖς οἱ μοναχοί σπαταλήσατε τήν περιουσία της καί νά τήν καταντήσατε φτωχή καί πόρνη γιά νά ζήσει». Λέει ὁ ἀββᾶς: «Πές στήν Παϊσία ὅτι πρόκειται γιά μία ὑπόθεση πού θά ὠφεληθεῖ πολύ». Μερικές ὑπηρέτριες τῆς Παϊσίας οἱ ὁποῖες ἔτυχε νά βρίσκονται κοντά ἐκείνη τήν ὥρα εἶπαν: «Καί τί ἔχεις νά τῆς προσφέρεις ἐσύ ἕνας φτωχός Μοναχός πού τόσο ἐπιθυμοῦν νά τήν δεῖς;» Τούς ἀποκρίνεται ὁ ὁσιος: «Καί πού γνωρίζετε ἐσεῖς τί καλό πρόκειται νά τῆς προσφέρω;» Μετά ἀπ' αὐτά ἡ θυρωρός ἀνέβηκε στό δωμάτιο τῆς Παϊσίας καί ἀνακοίνωσε τήν ἀφίξή τοῦ Μοναχοῦ Ἰωάννου. Τότε ἡ Παϊσία λέει πρὸς τήν ἡλικιωμένη θυρωρό της: «Αὐτοί οἱ μοναχοί συνεχῶς ταξιθεύουν πρὸς τήν Ἐρυθρά θάλασσα καί εὐρίσκουν πολύτιμα μαργαριτάρια». Ἀφοῦ τακτοποίησε μέ κατάλληλο τρόπο τόν στολισμό της εἶπε: «Πές του νά περάσει μέσα». Ὄταν μετά ἀπό λίγο μπῆκε ὁ ἀββᾶς Ἰωάννης στό δωμάτιο της αὐτή εἶχε καθίσει ἤδη στό κρεβάτι της καί τόν περίμενε. Ἐκεῖνος τήν πλησίασε ἡρεμα καί κάθισε κοντά της. Ἐν συνεχείᾳ σήκωσε τά γαλήνια μάτια του καί ἀφοῦ τήν κοίταξε κατάματα τῆς εἶπε: «Γιατί ἀρνήθηκες Παϊσία τόν Χριστό καί κατέληξες ἐδῶ;» Ὄταν ἄκουσε τόν λόγο του ἐκείνη πάγωσε ὁλόκληρη ἐνῶ ὁ ἀββᾶς μέ σκυμένο τό κεφάλι του ἔκλαιγε μέ ἀναφυλητά. Τοῦ λέει ἡ Παϊσία: «Ἀββᾶ, γιατί κλαῖς;» Αὐτός τήν κοίταξε καί πάλιν καί τῆς λέει: «Τόν σατανά βλέπω νά παίζει στά μάτια σου καί νά μὴν κλαίω;» Κατόπιν ἔσκυψε πάλι τό κεφάλι του καί ἔκλαιγε μέ λυγμούς.

Αὐτή τοῦ ἀπάντησε «Ἀββᾶ ὑπάρχει μετάνοια;». «Ναί» τῆς λέει ἐκεῖνος μέ ζωηρότητα. Τότε τοῦ λέει: «Πᾶμε ὅπου θέλεις». Ὁ ἀββᾶς χωρίς ἀργοπορία τῆς λέει: «Πᾶμε» ἀπορώντας μέσα του γιατί δέν εἶπε τίποτα γιά τό σπίτι της καί τὰ ὑπάρχοντά της!

Ὄταν μετά ἀπό πολύωρη ὁδοιπορία ἔφθασαν στήν ἔρημο εἶχε πλέον βραδυάσει. Τότε ὁ ἀββᾶς

Ἰωάννης μάζεψε λίγη ἄμμο κάνοντας κάτι σάν προσκέφαλο. Κατόπιν λέει στήν Παϊσία νά πλαγιάσει πάνω στήν ἄμμο ἐνῶ ἐκεῖνος ξάπλωσε πιο πέρα ἀφοῦ προσευχήθηκε προηγουμένως. Κατά τά μεσάνυκτα ξύπνησε καί τί νά δεῖ; Ἕνας ὁλόφωτος ποταμός ἄρχισε ἀπό τόν οὐρανό καί κατέληγε στό σῶμα τῆς Παϊσίας, ἐνῶ ἄγγελος Θεοῦ πῆγαιναν πρὸς τά πάνω μεταφέροντας τήν ψυχή της! Τρομαγμένος σηκώθηκε καί πλησίασε τήν Παϊσία, τήν ἐσκούντησε λίγο μέ τό πόδι του, γιά νά βεβαιωθεί ὅτι ζεῖ. Ὄταν ἀντελήφθη πλέον ὅτι ἔχει πεθάνει, ἔπεσε κατά γῆς καί θερμῶς παρακαλοῦσε τόν Θεό νά τόν πληροφορήσει ἐάν σώθηκε ἡ Παϊσία ἢ ὄχι. Καί τότε ὦ τοῦ θαύματος! Ἄκουσε φωνή νά τοῦ λέει «Ἡ μία ὥρα μετανοίας τῆς Παϊσίας ἔγινε δεκτὴ ἀπὸ τόν Θεό περισσότερο ἀπὸ πολύχρονη ἄσκησις ἄλλων μετανοούντων ἁμαρτωλῶν οἱ ὁποῖοι ὅμως δέν ἔδειξαν τόν ζῆλο, τήν προθυμία, καί τήν αὐταπάρνηση τῆς Παϊσίας».

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ Σεβ. Ἱεράρχες μας, οἱ μοναχοί καί οἱ λαϊκοί, ὅπως μᾶς ἐνημερώνουν γιά ὁποιαδήποτε ἐκδήλωση (Ἑορτή, πανήγυρι, χειροτονία κ.λπ.) λαμβάνει χώρα στό χωρο τους, προκειμένου νά δημοσιεύομεν σχετικά στά περιοδικά τῆς Ἐκκλησίας μας «Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος» καί «Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας» στή στήλη «Ἀπ' τῆ Ζωῆ τῆς Ἐκκλησίας».

Ἰδιαίτερα παρακαλοῦμε νά στέλνονται φωτογραφίες. Παρακαλοῦνται ὅσοι ἀποστέλλουν ὑλικό γιά δημοσίευση (φωτογραφίες, εἰδήσεις κ.λπ.) νά ἀναγράφουν ἐκτός ἀπὸ τά στοιχεῖα τους (ὀνοματεπώνυμο, ἐπάγγελμα, διεύθυνση), ἀπαραιτήτως καί τό τηλέφωνό τους γιά εὐκόλη ἐπικοινωνία, γιά διευκρινίσεις.

Οἱ ἐπιστολές ν' ἀπευθύνονται στὸν διευθυντὴ τοῦ περιοδικοῦ:

Ἱερομ. Γρηγόριον Μαρκόπουλον
Ἱερά Μονή Ἀγ. Σκέπης, Ἀγίου Στέφανου
145 65 ΑΘΗΝΑΣ

Περί Καταστατικού Χάρτου

Ὁ Καταστατικός Χάρτης τῶν Γ.Ο.Χ. εἶναι πλέον παρελθόν. Ἡ ἀπόφαση αὐτῆς τῆς Ἱερᾶς μας Συνόδου ἐκλείσει τό ὅλο ζήτημα.

Εἶναι λοιπόν καιρός νά αἰσθανθοῦν οἱ διαφωνοῦντες ὅτι ὁ ἀγώνας τους δικαιώθηκε. Μέ τόν ἀγώνα τους διέλυσαν τόν «κακότροπο δεσποτισμό» τῆς Ἱερᾶς μας Συνόδου. Αὐτοί οἱ δεσποτάδες μας ἤθελαν νά τά πάρουν ὅλα. Νά τρῶνε μέ «χρυσά κουτάλια», κατά τή λαϊκή ἐκφραση καί νά ἔχουν τό πάνω χέρι σέ ὅλα τά ζητήματα. Ἔτσι ὅλοι οἱ Γ.Ο.Χ. νά γίνουν «ὑποτελεῖς» τους. Οἱ ἐμπνευστές καί στρατηγοί αὐτῆς τῆς ἀντίστασης, π. Νήφων, π. Εὐθύμιος Μπαρδάκας, π. Θεοδώρητος κλπ. πρέπει νά πανηγυρίσουν, συλλειτουργώντας γιά μιὰ νέα Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας, λόγω τῆς περίτρανής νίκης τους ἐπὶ τῶν «προδοτῶν» δεσποτάδων μας.

Οὐαί ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί.

Ἡ ἀταξία προτιμότερα τῆς τάξης.

Τό ψεῦδος γλυκύτερον τῆς ἀληθείας.

Ἡ ἀνοησία κρατεστέρα τῆς σοφίας.

Ἡ φιλοδοξία πνευματικότερα τῆς ταπεινώσης.

Ἡ ἰδιοτέλεια, ἐμπνευση ἐν σχέσει μέ τόν ἀλτρουισμό.

Ἡ γνώση, αἵρεση γιά τήν ἀμάθεια.

Τέλος, τό φῶς ἡττᾶται ἀπό τό σκότος.

Αὐτό τό μνημειῶδες καί συνάμα «μεγαλειῶδες ἔργο» κατάφεραν νά ἐπιτελέσουν οἱ ἐν λόγω ἐμπνευστές τῆς ἀντίδρασης. Νά ψάλλουν τό «Ὡσαννά» πάνω στή σμιλεμένη μέ τά ὀνόματά τους ταφόπλακα τοῦ Ἱεροῦ μας Ἀγώνα.

Δηλαδή ἔχουμε τό θρίαμβο τοῦ παραλόγου.

Ἀλλά ἄς πάρουμε τά πράγματα μέ τή σειρά τους.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί.

Πρό ἐτῶν ἀποφασίζει ἡ Ἱερά μας Σύνοδος τή δημιουργία ἐνός «ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ», ἢ «πλαισίου λειτουργίας», ἢ «κανονισμοῦ λειτουργίας», ἢ «καταστατικοῦ χάρτη», ἢ ὅπως ἀλλιῶς θέλετε νά τό πείτε, πάντως στήν οὐσία, ἤθελε ἕναν «τρόπο νοικοκυρέματος» τῆς ταλαιπωρημένης Ἐκκλησίας μας ἀπό κάθε λογῆς προβλήματα.

Αὐτό τό νοικοκύρεμα ἔπρεπε νά εἶναι εὐχρηστο γιά τόν κάθε λαϊκό καί κληρικό καί αὐτό γιά τήν προστασία τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας μας ἀπό κάθε λογῆς ἐπιβουλές. Αὐτή λοιπόν ἦταν ἡ

ἀρχική ἰδέα. Ὁμολογουμένως ἀρίστη καί ζητούμενη στήν Ἱεραρχία μας πρό πολλῶν δεκαετιῶν. Ἀναθέτει λοιπόν ἡ Ἱερά μας Σύνοδος σέ ἕναν Ἐπίσκοπό της, τή δημιουργία σχεδίου τῆς ἰδέας πού προείπαμε. Αὐτός δημιουργεῖ τό ἐν λόγω σχέδιο, καλό ἢ κακό, τό ὀνομάζει Καταστατικό Χάρτη καί τό καταθέτει ὡς σχέδιο, τό τονίζω αὐτό, στήν Ἱερά Σύνοδο γιά ἐγκριση ἐπὶ τῆς ἀρχῆς. Ἐν συνεχείᾳ ἡ Ἱερά Σύνοδος ὀρίζει ἐπιτροπή γιά τή λεπτομερή του διαμόρφωση, μέ στόχο τήν τελική του ἀπόδοση.

Ἐδῶ λοιπόν ἀρχίζει ἡ ἀνατολή του σκότους.

Οἱ ἀντιδράσεις πέφτουν βροχή.

Γιατί νά ἔχουμε Καταστατικό Χάρτη;

Γιατί νά τόν ὀνομάζουμε Καταστατικό Χάρτη;

Γιατί νά ἔχουμε συνοπτικούς κανόνες;

Γιατί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος νά ἔχει τόσες ἐξουσίες;

Γιατί οἱ Μητροπολίτες νά ἐκλέγονται ἔτσι;

Γιατί τά Μοναστήρια νά εἶναι ἔτσι;

Γιατί νά βάλουμε τάξη;

Γιατί νά νοικοκυρευτοῦμε;

Γιατί νά σταματήσουμε νά εἴμαστε ξέφραγο ἀμπέλι;

Γιατί τέλος πάντων νά γνωρίζουμε;

Γιατί τό ἕνα, γιατί τό ἄλλο;

Τό μεγάλο δράμα εἶχε ἀρχίσει, ὡς κεραυνός ἐν αἰθρίᾳ. Οἱ ἐμπνευστές τῆς ἀντίδρασης ἄρθρωσαν ἀναρθρο λόγο, γραπτό καί προφορικό, ὑπό τό κράτος τῆς τρικυμίας ἐν κρανίῳ, γιά τά νέα δεδομένα στόν Ἐκκλησιαστικό χῶρο, πού δραστικῶς τῷ τρόπῳ περιόριζε ὁ «τρισκατάρατος» Καταστατικός Χάρτης, ὅπως τήν αὐθαίρεσία, τόν αὐτοσχεδιασμό, τήν προσωπολατρεία, τήν ἀρχομανία καί ὅλα τά παρελκόμενα.

Ἐκαναν μέ κάθε τρόπο ἄνω-κάτω τό Ἐκκλησιαστικό φρόνημα τῶν ἀπλῶν, πιστῶν ἀνθρώπων. Μέ προτεταμένο τό ξίφος τῆς διάσπασης καί τοῦ σχίσματος ἄρχισε ὁ ὠμός ἐκθιασμός πρὸς τήν Ἱερά Σύνοδο καί τόν Ἀρχιεπίσκοπο. Εἶχα τήν εὐτυχῆ ἀτυχία νά μελετήσω ὅλο τό γραπτό τους λόγο στά Ἐκκλησιαστικά ἔντυπα καί σέ κατ' ἰδίαν ἐπιστολές. Τό συμπέρασμα εἶναι θλίψη καί τό λέω αὐτό, διότι μορφοποιοῦν ὡς ἀγώνα, τό ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς θράσος, πού προκύπτει ὡς μίγμα ἀπό τή δειλία τους μέ ἐκσεσημασμένη φιλοδοξία. Γνωρίζουν πολύ καλά, ὅτι

οί ιεράρχες τῶν Γ.Ο.Χ. εἶναι λέοντες, χωρίς τά δόντια τῆς ἐξουσίας. Φυσικῶ τῷ τρόπῳ, ἡ κάθε ἰδιοτελής σκέψη μετατρέπεται σέ θράσος ἐνώπιον τῶν ἀνιδιοτελῶν καί ἀγαθῶν αὐτῶν λεόντων τῆς Ὁρθοδοξίας, πού ἀποτελοῦν τήν Ἱερά μας Σύνοδο. Αὐτός εἶναι ὁ λόγος πού ἀνά τακτά χρονικά διαστήματα, ταλανίζεται ὁ χώρος μας ἀπό κάθε μορφῆς αὐθαιρεσίας, σχίσματα κ.λπ. Αὐτό εἶναι καί τό βασικό ψεγάδι, πού μᾶς προσάπτουν οἱ τοῦ Νέου Ἡμερολογίου, ἡ πολλή διάσπαση. Πῶς ἀλλιῶς νά χαρακτηρίσω τή συμπεριφορά τοῦ π. Νήφωνος, τοῦ π. Εὐθυμίου Μπαρδάκα καί ὄλων τῶν συνεπικουρούντων αὐτοῦς. Ἀλήθεια, αὐτοί οἱ ἄνθρωποι θέλουν νά γίνουν δεσποτάδες; Οὐαί κι ἀλίμονο στό τί μᾶς περιμένει. Σ' αὐτούς πιστεύω ὅτι, ἂν κάποιος τάξει μέτρα, εἶναι ἱκανοί νά ξαναβαπτισθοῦν.

Τέλος πάντων, θλίβομαι εἰλικρινῶς μέ τήν ἀναίρεση τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη, διότι ἦταν μοναδική εὐκαιρία, νά τακτοποιηθεῖ τό χάος καί κάνω ἐκκληση σέ ὅλους τούς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς νά ἀπομονώσουν τούς ἐμπνευστές αὐτῆς τῆς ἀντίδρασης, παρέχοντας τή δυνατότητα στήν ὄντως Ἱερά μας Σύνοδο, νά σχεδιάσει τό νοικοκύρεμα τῆς Ἐκκλησίας μας. Ἀλλωστε γιατί «ἀρχιερεῖς» τῆς ἀντίδρασης, π. Νήφωνα καί π. Εὐθύμιο Μπαρδάκα νά δείχνουμε δυσπιστία σ' αὐτούς τούς ἀγωνιστές καί τούς ὄντως ἀρχιερεῖς τῆς συνέπειας, τοῦ ἀγῶνος, τοῦ ὀρθοδόξου φρονήματος, τῆς ἀνιδιοτέλειας καί τῆς ἀγάπης; Ἀραγε τί ἔχει νά κερδίσει ἀπό τό νοικοκύρεμα ὁ Ἀρχιεπίσκοπος; Μήπως γίνει πλούσιος; Μήπως γίνει πολιτικός; Μήπως γίνει Πατριάρχης; Εἰλικρινά δέν καταλαβαίνω τί κέρδος ἔχει ἀπό αὐτόν τόν «Καταστατικό Χάρτη». Ἀλήθεια, ὁ σεβασμιώτατος Ἀχαΐας κ. Καλλίνικος, τί κέρδος ἔχει; Μήπως προσβλέπει στόν Ἀρχιεπισκοπικό θρόνο; Ἔ, λοιπόν σᾶς πληροφορῶ, ὅτι ἐνυπόγραφα τόν ἀρνεῖται. Ὡς ἀληθινός ὀρθόδοξος ἱεράρχης. Δέν μπορεῖ ὅμως, κάποιος πρέπει νά ἔχει κέρδος προσωπικό, δηλαδή ἰδιοτέλεια. Ἀρα, μένει ὁ σεβασμιώτατος Μάξιμος, ὁ σεβασμιώτατος Ματθαῖος καί οἱ ἄλλοι. Εἰλικρινῶς, δέν μπορῶ νά τό δῶ γιά κανέναν τους. Ὅμως, κάτι πρέπει νά κερδίζουν ὅλοι στή Σύνοδο. Ξέρετε τί κερδίζουν «ἀρχιερεῖς», στρατηγοί καί ἐμπνευστές τῆς ἀντίδρασης; Κερδίζουν τήν περιφρούρηση, τήν εὐεlexία καί ὀργάνωση τοῦ Ἱεροῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτό πού πρέπει νά κάνει ὁ ἀληθινός ποιμένας ἱεράρχης, τήν πα-

ροχή δεδηλωμένης προστασίας ἀπό κάθε λογῆς προβατόσχημους λύκους.

Ἐνα ἄλλο λυπηρό ζήτημα στήν ὅλη υπόθεση, εἶναι τά ἐξῆς δύο σημεία:

Πρῶτον, τό ὕψος τοῦ λόγου πού χρησιμοποίησαν οἱ ἐν λόγῳ ἀρχιμανδρίτες καί ἱερομόναχοι, ἐπ' οὐδενί ἀρμόζει σέ κληρικούς, πόσο μάλλον ὅταν ἀπευθύνονται μέ δημόσιο λόγο σέ Δεσποτάδες καί στόν Ἀρχιεπίσκοπο. «Πανοσιολογιότατοι δέ συζητᾶτε μεταξύ σας», ἂν καί ἀκόμα καί μεταξύ σας δέν εἶναι σωστό νά μιλάτε κατά τοιοῦτον τρόπο.

Τό δεύτερο σημεῖο εἶναι ἡ οὐσία τοῦ νοηματικοῦ λόγου. Μέ λύπη διαπίστωσα, ὅτι αὐτοί οἱ ἄνθρωποι, ὅπως εἶπα καί προηγουμένως, πρέπει νά ἔχουν τρικυμία ἐν κρανίῳ καί αὐτό διότι δέν ὑπάρχει ψίγμα συνειρμικοῦ λόγου. Λές καί ἦρθαν στό 1999, ἀπό τό πουθενά. Δέν ὑπάρχει ἴχνος στά κείμενά τους συναλληλίας, χρόνου, τόπου, τρόπου, γίνεσθαι, φιλοσοφίας. Ἀπλά, αὐτό τό ὁποῖο εἰσέπραξα εἶναι, ὅτι ἔχουν μάθει πέντε πράγματα σ' ἕναν τομέα, δυό-τρία σέ ἄλλο καί οὕτω καθ' ἑξῆς. Ἀτάκτως τά ἔχουν στό μυαλό τους καί μέ τήν πρώτη εὐκαιρία τά χρησιμοποιοῦν μέ ὀλέθρια ἀποτελέσματα. Ἀληθινή τρικυμία. Παντελής ἔλλειψη παιδείας.

Γιά νά μήν κουράζω τό φιλόχριστο κοινό σας μακρυγορώντας. Πρέπει νά ἀναφέρω ὅτι ὑπό τό κράτος τῆς ἀγανάκτησης γράφω στό περιοδικό σας, χωρίς νά ἔχω τήν παραμικρή διάθεση νά ἐμπλακῶ στό σχολιασμό τῶν θέσεων καί τῶν ἀντιρρήσεων, ἀλλά μόνο στήν οὐσία τοῦ ὅλου ζητήματος, ἡ ὁποία εἶναι καί ἡ πρωταρχική αἰτία ἀποστολῆς τοῦ παρόντος κειμένου. Ἐπὶ αὐτοῦ λοιπόν, θεωρῶ ὅτι σήμερα ἡ οὐσία εἶναι ἀνάγκη ἐπιτακτική. Γι' αὐτό πρέπει νά λάβει σάρκα καί ὅστά, δηλαδή νά υλοποιηθεῖ, ἡ προσπάθεια τῆς Ἱερᾶς Συνόδου γιά τή δημιουργία τάξης στόν Ἐκκλησιαστικό μας χώρο. Ὅλα τά ἄλλα στήν καλύτερη περίπτωση εἶναι βυζαντινολογίες καί στή χειρότερη, ὅπως προανάφερα, ἀναρθρος λόγος.

Αὐτό τό κείμενο ἔχει δύο στόχους:

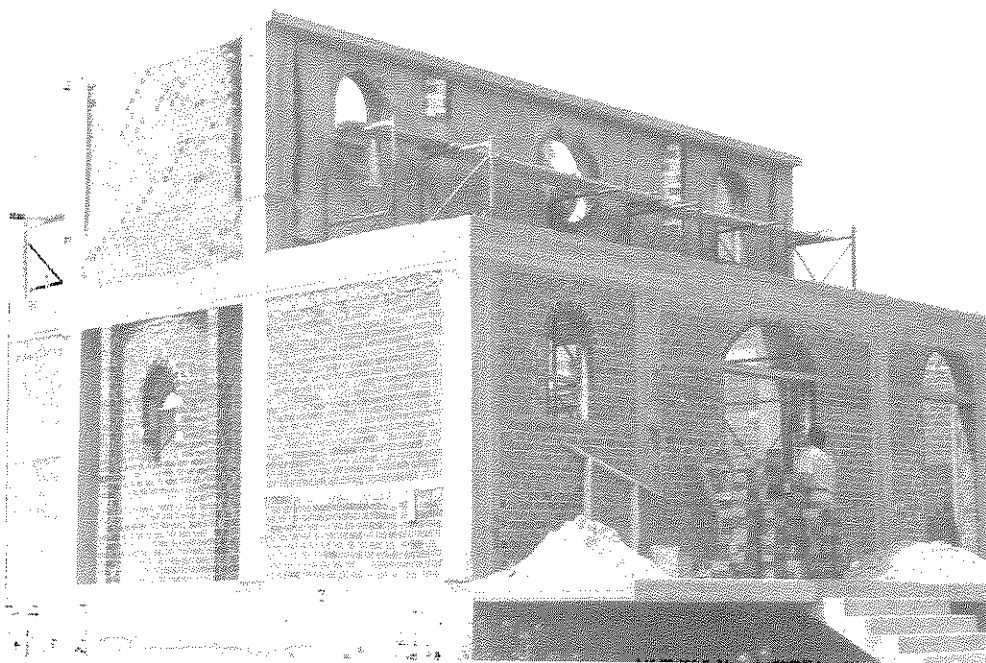
Πρῶτον, τήν ἀπομόνωση τῶν ἀντιδρούντων καί δεύτερον τή συσπείρωση τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ γι' ἀπαίτηση ἀπό τήν Ἱερά μας Σύνοδο ἐνός «Χάρτη Τάξεως».

Μετά τιμῆς
Γεώργιος Ἀνδρουτσος
Τριπόλεως 26 Ν. Κηφισιά
τηλ. 6252.758

ΧΤΙΖΕΤΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΤΗΝ ΛΑΜΙΑ

Τό 1995 ἄρχισε μία προσπάθεια ἀπό μέλη τῆς Ἐκκλησίας μας, πού εὐρίσκονται στήν Λαμία, νά ἀνεγείρουν Ἐκκλησία γιά νά ἐξυπηρετοῦνται μυστηριακῶς μέ τόν ἅγιο ἱερέα π. Ἰωάννη Φλέγγα. Ξεκίνησαν ἐκ τοῦ μηδενός καί μέ πολλά προβλήματα καί δοκιμασίες. Τήν ἡμέρα ὅμως πού πῆραν τήν ἀπόφαση νά ξεκινήσουν αὐτήν τήν προσπάθεια, τό πρῶτο πού σκέφθηκαν ἦταν σέ ποιο ἅγιο θά τιμᾶται ἡ Ἐκκλησία. Σκέφθηκαν τόν ἅγιο Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο, ὅπως καί ἔγινε, διότι μέχρι αὐτῆς τῆς στιγμῆς ἐξυπηρετοῦνται ἀπό ἕνα ἀπόμακρο παρεκκλήσι τοῦ ἁγ. Ἰ. τοῦ Χρυσοστόμου καί μέ τήν προσφορά ἀδελφῶν καθώς καί μέ τήν συμπαράσταση τοῦ καθηγουμένου τῆς Ἱ. Μ. Ἀγίας Σκέπης Ἀγίου

Στεφάνου Ἀττικῆς Ἀρχ/του Καλλινίκου Θεοδοσίου τόσο ἡθικῶς ὅσο καί ὑλικῶς, τό ξεκίνημα ἔγινε. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι στήν φάση τῆς κεράμωσης. Αὐτό πού ἀπομένει εἶναι ὁ ἐσωτερικός χώρος. Τό ἐκκλησιαστικό συμβούλιο μέ

πρόεδρο τόν κ. Ἀλέξανδρο Ντέκο ζητᾶ τήν βοήθεια ὅλων μας. Ἐχει ἀνοιχθεῖ λογαριασμός στήν Ἐθνική Τράπεζα μέ ἄρ. 39648037958. Ἡ προσφορά ὅλων εἶναι δεκτή. Ἀκόμα καί τό λεπτό τῆς χήρας τό ἔχουν καί αὐτό ἀνάγκη. Ἐμεῖς εὐχόμεθα ἐγκαρδίως νά ὁλοκληρωθεῖ ἡ Ἐκκλησία συντόμως καί νά ξεπεραστοῦν τυχόν δυσκολίες πού ἐπιτρέπει ὁ Κύριος. Τελειώνοντας ἐκφράζουμε τά θερμά μας συγχαρητήρια γι' αὐτήν τήν προσπάθεια καί ὁ μισθός ἡμῶν παρά Ὑψίστῳ γιά τούς ἀρωγούς καί βοηθοὺς αὐτοῦ τοῦ θεαρέστου ἔργου.

ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ

Έργα Ἀντιχρίστου

Μέ αγωνία καί πόνο ψυχῆς παρακολουθοῦμε τά ὅσα συμβαίνουν στή Γιουγκοσλαβία.

Ὁ ἀνελέητος βομβαρδισμός ενός λαοῦ ἀπό τήν Ἀμερική καί τό ΝΑΤΟ μόνο μελαγχολικές σκέψεις μπορεῖ νά μᾶς προκαλέσει ὄχι μόνο γιά τήν ἀδικία πού τοῦ γίνεται, ἀλλά καί γι' αὐτό τό μέλλον τῆς ἀνθρωπότητας, πού ἔτσι σπρώχνεται στά χέρια τοῦ Ἀντιχρίστου, πού σάν πλανητάρχης θά θέλει νά ἐπιβάλλει τό θέλημά του σ' ὅλο τόν κόσμο. Προσευχόμεθα στό Θεό νά δίνει κουράγιο στούς ἀδελφούς Σέρβους.

Στόχος ἡ Ὁρθοδοξία

Οἱ βόμβες τῆς Ἀμερικῆς καί τοῦ ΝΑΤΟ πού ρίχνονται στή Σερβία ἔχουν στόχο περισσότερο τήν Ὁρθοδοξία, παρά τόν κ. Μιλόσεβιτς, ὁ ὁποῖος ἀσχέτως ὠρισμένων ἐνδεχομένως λαθῶν του, ὑπερασπίζεται τήν πατρίδα του καί τόν λαό της.

Ἐκεῖνο πού δέν μπορεῖ νά συγχωρήσει ὁ Δυτικός κόσμος, δηλ. οἱ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Φράγκοι, μέ ὑποκινητή τόν πάπα, εἶναι ἡ ὑπαρξη τῆς Ὁρθοδοξίας στόν κόσμο, πού ἀποτελεῖ ἔλεγχο γιά τήν δική τους προδοσία. Ὡς ἐκ τούτου, πολύ φοβούμεθα, ὅτι μετά τήν Σερβία στό στόχαστρο τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων θά ἔχει σειρά καί ἡ Ἑλλάδα. Ὁ Θεός νά βάλλει τό χέρι!

Ἄδικες ἐπικρίσεις

Ὁ Ματθαϊκός θεολόγος κ. Δημ. Κάτσουρας δημοσίευσε μακροσκελές ἄρθρο στό περιοδικό τῆς Παρατάξεως τοῦ «Κῆρυξ Γνησίων Ὁρθοδόξων» (Δεκέμβριος 1998) μέ τίτλο «Ὁφειλομένη ἀπάντησις εἰς ἕνα δημοσίευμα τοῦ περιοδικοῦ Ἐκκλησία Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος κ.λπ.».

Θά σταθοῦμε ἐπὶ τοῦ παρόντος, μόνο σέ δύο σημεία, στά ὅσα γράφει ὁ ἐν λόγω ἀρθρογράφος. Ἀφοροῦν δύο ἄδικες αἰτιάσεις κατά τοῦ ἀειμνήστου Ἡγέτη μας, τοῦ πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου, ἐναντίον τοῦ ὁποῖου τό ἐν λόγω περιοδικό στρέφεται ἐσχάτως μέ ἀνεξήγητον ὀξύτητα καί ἐμπάθεια.

Οὔτω ὁ κ. Κάτσουρας γράφει ὅτι «τό περίφημο δυνάμει καί ἐνεργείᾳ τοῦ πρώην Φλωρίνης Χρυσοστόμου, πού ἔγινε αἰτία τοῦ σχίσματος τό

1937, δέν εἶναι ἐφεύρημα τῶν «Ματθαϊκῶν», ἀλλά τό ἐκκλησιολογικό στίγμα τῶν ὁπαδῶν τοῦ πρώην Φλωρίνης μέχρι σήμερον».

Τό «δυνάμει καί ἐνεργείᾳ» ἀσφαλῶς δέν εἶναι ἐφεύρημα τῶν Ματθαϊκῶν, ὅπως δέν εἶναι οὔτε τοῦ πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου, ἀφοῦ περὶ αὐτοῦ ὁμιλεῖ ὁ Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης στό Ἱερό Πηδάλιο καί τοῦ ὁποῖου τήν ὀρθότητα οὐδεὶς δύναται νά ἀμφισβητήσῃ.

Βεβαίως εἶναι ἄλλο τό θέμα ἂν ἡ νεοημερολογιτική Ἐκκλησία τοῦ Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου εἶχε ἤδη καταστῇ σχισματική τό 1937, πού ἔγινε τό Ματθαϊκόν σχίσμα. Τόσο ὁ πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομος, ὅσο καί σύμπασα ἡ Ἐκκλησία μας δέχεται ὅτι οἱ Νεοημερολογίτες ἀποτελοῦν σχίσμα. Αὐτό μαρτυροῦν τά κείμενα τοῦ πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου τοῦ 1948 καί 1950. Αὐτό μαρτυροῦν οἱ Ἐγκύκλιοι τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μας.

Ἀπό κεῖ καί πέρα, οἱ ἰσχυρισμοί τοῦ κ. Κάτσουρας, περὶ τοῦ ἀντιθέτου, ἀποτελοῦν δείγμα δημοσιογραφίας πρὸς ἀποφυγήν.

Ἀστειότητες!

Περαιτέρω ὁ κ. Δημ. Κάτσουρας προσπαθεῖ νά ἐμφανίσῃ τόν πρώην Φλωρίνης Χρυσόστομο, ὡς τόν μέγιστο τῶν αἰρετικῶν, ὡς μὴ πιστεύοντα κατ' οὐσίαν εἰς τόν Τριαδικόν Θεόν!

Βεβαίως ἡ εὐθύνη δέν βαρύνει μόνο τόν κ. Κάτσουρα, ἀλλά καί τόν ὑπεύθυνό τοῦ περιοδικοῦ «Ἐκκλησιαστική Παράδοσις» ὁ ὁποῖος πρό ἐτῶν (Ἰούλιος-Αὐγούστος 1990) ἐφιλοξένησε δημοσίευμα συνεργάτη του ὁ ὁποῖος φαίνεται ἐφρόνει ὅτι οὔτω ἐξαίρει τήν σπουδαίαν θεολογικήν σοφίαν τοῦ ἀειμνήστου πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου καί ὁ ὁποῖος ἰσχυρίζετο ὅτι ἤκουσε τοῦτον (δηλ. τόν πρ. Φλωρίνης) νά κηρύττει ὅτι ἡ «ἀγάπη εἶναι τρόπος τῆς αἰδίου ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ καί ἔτσι ἐξασφαλίζεται ἡ ἰσότης τῶν τριῶν προσώπων τῆς Ἀγίας Τριάδος!»

Ἄλλ' οἱ δοξασίες αὐτές, τίς ὁποῖες ἰσχυρίσθη ὁ συνεργάτης τοῦ ἐν λόγω περιοδικοῦ ὅτι ἤκουσε ἀπό χειλέων τοῦ πρ. Φλωρίνης Χρυσοστόμου, ἀποτελοῦν φοβερὰν κακοδοξίαν καί αἵρεση καί εἶναι ἀδύνατον νά πιστεύσουμε ὅτι εἶπεν ποτέ ταῦτα ὁ ὄντως κολοσσός τῆς Πατερικῆς Θεολογίας ἀειμνήστος Ἡγέτης μας!

Πώς συμβαίνει τά λόγια αυτά νά ἤκουσε καί ἀναφέρει ἕνα μόνο ἄτομο, ὁ συνεργάτης τοῦ ἐν λόγω περιοδικοῦ, καί μάλιστα 35 ὁλόκληρα χρόνια μετά τόν θάνατό του; Ἐάν οἱ δοξασίες αὐτές ἀπετέλουν τά πιστεύω τοῦ πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομου νά εἶναι βέβαιος ὁ κ. Κάτσουνρας ὅτι οὗτος θά μᾶς εἶχε ἀφήσει γραπτῶς αὐτές τίς θέσεις του.

Ὡς ἐκ τούτου ἡ ὁ συνεργάτης τοῦ ἐν λόγω περιοδικοῦ παρενόησε τά ὅσα Ὁρθόδοξα τυχόν εἶχε ἀκούσει ἀπό τόν πρ. Φλωρίνης, ἡ οὗτος ἐπένδυσε μέ τό κύρος τοῦ πρ. Φλωρίνης ἰδικές του ἀντιλήψεις.

Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει μέ τόν ἰσχυρισμό ἐνός ἀτόμου, δέν μπορεῖ νά γίνει ἀποδεκτή μιά τόσο δεινή κατηγορία σέ βάρος ἐνός προσώπου, καί μάλιστα ἐνός Ἱεράρχου, ὡς εἶναι ὁ πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομος!

Οἱ ἀποδιδόμενες, κατ' αὐτόν τόν τρόπον, ἀνωτέρω δοξασίες στόν πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομον ἀπό τήν «Ἐκκλησιαστικήν Παράδοσιν» καί ἐκμεταλλευόμενες εὐκαιρίες χαιρεκάκως ἀπό τόν κ. Κάτσουνρα, ἀπό μᾶς καί τήν Ἐκκλησία μας ἀποδοκιμάζονται ὡς αἵρεσις, διότι ἡ ἀγάπη δέν συνιστᾷ τρόπον τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἄκτιστον ἐνέργειαν Αὐτοῦ. Ὁ τρόπος ὑπάρξεως τῶν τριῶν προσώπων τῆς Ἁγίας Τριάδος δέν εἶναι ἐνιαίως δι' ὅλα τά πρόσωπα, διότι τότε θά κατηγορεῖτο ἡ διάκρισις τῶν τριῶν προσώπων καί θά ἐπιστεῦμεν οὐχί εἰς Τριαδικόν Θεόν. Οὕτω, ὁ τρόπος ὑπάρξεως τοῦ Πατρός εἶναι τό «γεννᾶν» καί τό «ἐκπορεύειν». Ὁ τρόπος ὑπάρξεως τοῦ Υἱοῦ εἶναι τό «γεννᾶσθαι» καί ὁ τρόπος ὑπάρξεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἶναι τό «ἐκπορεύεσθαι».

Λυπούμεθα διά τήν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἀτυχοῦς δημοσιεύματος τῆς «Ἐκκλησιαστικῆς Παραδόσεως» τήν ὁποίαν ἐπεχείρησε ὁ κ. Δημ. Κάτσουνρας.

Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1. Ἁγία Θεοφάνεια 1999	1
2. Τά πρῶτα Θεοφάνεια τῶν Γ.Ο.Χ. τό 1925	4
3. Κυριακή Ὁρθοδοξίας 1999.....	6
4. Ἡ μετάνοια τῆς Παΐσιος τῆς ξενοδόχου	10
5. Ἐπιστολή περί Καταστατικοῦ Χάρτου.....	12
6. Χτίζεται Ἐκκλησία στή Λαμία	14
7. Σχολιάζοντας τήν Ἐπικαιρότητα	15

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

«ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ»
Ὁδός Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82, ΑΘΗΝΑΙ
Τηλ.: 38 28 280 & 38 47 365

ΕΚΔΟΤΗΣ

† Ὁ Ἀρχαῖος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

ΕΠΟΠΤΕΥΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

† Ὁ Ἀρχαῖος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ

Ἀρχιμ. ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ ΛΟΥΔΑΡΟΣ

Ἀρχιμ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΜΑΝΙΩΤΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ἱερομ. Γρηγόριος Μαρκόπουλος

Συντάσσεται ἀπό Ἐπιτροπῇ

Ἐπιστολαί:

Ἱερομ. Γρηγόριον Μαρκόπουλον

Ἱερά Μονή Ἁγίας Σκέπης

Ἁγίου Στέφανον Ἀττικῆς

145-65 ΑΘΗΝΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ἐσωτερικοῦ ἐτησίᾳ δραχ. 1500

Ἐξωτερικοῦ ἐτησίᾳ δολλάρια 50

Τιμή φύλλου δραχ. 100

Συνδρομές καί ἐμβάσματα
ἀποστέλλονται εἰς τά γραφεῖα:

Περιοδικόν «Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας»
Ὁδός Κάνιγγος 32, Τ.Κ. 106 82 ΑΘΗΝΑΣ

Τήν εὐθύνη τῶν ἀπόψεων τῶν ἐνυπογράφων
ἄρθρων φέρουν ἀποκλειστικά καί μόνον οἱ συγγραφεῖς
τῶν καί ὄχι ἡ Διεύθυνση τοῦ περιοδικοῦ.

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ:
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε. Τηλ.: 9217 513